

ТАҚРИЗИ

муқарризи расмӣ ба диссертатсияи Имомбердиева Саломат Менгикулова дар мавзуи “Ономастикаи “Ёддоштҳо” – и Садриддин Айнӣ барои дарёфти дараҷаи илмии номзади илмҳои филологӣ аз рӯйи ихтисоси 10.02.01 – Забони тоҷикӣ. – Душанбе, 2023. – 194с.

Таҳқиқи номшиносии осори таърихӣ ва адабӣ яке аз фаслҳои ономастика буда, дар равшан намудани масъалаҳои гуногуни ономастикаи таърихӣ нақши муҳим дорад. Солҳои охир дар номшиносӣ истилоҳи “ономастикаи адабӣ” ҷорӣ гардид, ки масъалаҳои қорбурд ва вазифаҳои номҳои хоси адабиёти бадеиро дар бар мегирад. Баробари номшиносии минтақавӣ номшиносии осори хаттӣ низ раванқ ёфт. Дар номшиносии тоҷикӣ низ осори илмие таълиф ёфтааст, ки ба таҳқиқи номҳои хос дар осори таърихӣ ва бадеӣ бахшида шудаанд. Дар ин самт рисолаю монография ва диссертатсияҳои М.Шодиев (топонимияи осори Айнӣ), Р.Шоев (Ономастикаи “Самаки айёр”), С. Абодуллоева (Ономастикаи назми тасаввуфӣ), Майнусов, С.Курбонмамадов (антропонимияи “Шоҳнома”), Давлатов Э. (антропонимияи “Қиссас –ул-анбиё”, Темурова Ҷ. (антропонимияи “Ҳазору як шаб”), Давлатова Ф. (антропонимияи “Таърихи Табарӣ”), С. Холиқназарова (ономастикаи назми Носири Хусрав), Ш. Рустамшоҳ (ономастикаи “Таърихи Саистон”) – ро метавон номбар кард.

Исмҳои хос дар баробари дигар воҳидҳои забон муҳимтарин унсурҳои луғавии матн бадеӣ мебошанд. Масъалаи марказии омӯзиши исмҳои хос нақши онимҳо дар матнҳои адабӣ ва публицистӣ маҳсуб меёбад. Номҳои хос дар адабиёти бадеӣ ва публицистӣ вазифаҳои услубӣ - эмотсионалиро адо менамоянд. Омӯзиши хусусиятҳои амалқарди номҳои хосро дар адабиёти бадеӣ номшиносии бадеӣ дар бар мегирад. Пажӯҳишҳо дар ин бахш собит намудаанд, ки исмҳои хос дар офаридани образҳои бадеӣ нақши муайян доранд. Номҳои хос дар тақвияти бадеии воқеоти асар, дар ташаккули матн ва ифодаи ғаразҳои услубии муаллиф нақши назаррас доранд.

Диссертатсияи мазкур ба таҳқиқи ономастикаи яке аз асарҳои калонҳаҷми устод С.Айнӣ “Ёддоштҳо” бахшида шудааст. Ин асари С.Айнӣ асари ёддоштӣ буда дорои маводи ғании ономастикӣ мебошад. Таҳқиқи ономастикии он метавонад ба бисёре аз масъалаҳои забон ва услуби “Ёддоштҳо” равшанӣ андозад. Аз ин рӯ, мавзуи диссертатсияи мазкур **мубрам** буда, бо барномаҳо ва мавзӯҳои илмӣ робита доранд.

Масъалаҳои дар диссертатсия мавриди баррасӣ қарор додашуда гувоҳи онанд, ки **мавзуи диссертатсия ба шиносномаи ихтисоси илмии 10.02.01 забони тоҷикӣ мувофиқат мекунад.**

Асолати диссертатсияи Имомбердиева С.М. “Ономастикаи “Ёддоштҳо”- и Садриддин Айнӣ” дар он зоҳир мегардад, ки он асоси маводи фаровони топонимӣ навишта шуда, **дорои навгонии муайяни илмӣ ва аҳамияти назариявӣ амалӣ** мебошад. Дар диссертатсия бори нахуст ономастикаи яке аз асарҳои муҳими бунёдгузори адабиёти навини тоҷик Садриддин Айнӣ “Ёддоштҳо” аз нигоҳи вижагиҳои услубӣ, луғавӣю семантикӣ Сохтори морфологӣ, мансубияти забонӣ таҳқиқ гардида, дар диссертатсия антропониму топонимҳои таърихии мансуби ашхос ва мавзӯҳо, сайри таърихиву ҷуғрофӣ ин мавзӯҳои мансуб ба номи ашхоси таърихӣ гирд оварда шуда, тафсири таърихиву ҷуғрофӣ ин сарзамин дар “Ёддоштҳо” дар маҷмуъ таҳқиқ гардидаанд.

Диссертатсияи мазкур инчунин дорои **аҳамияти назариявӣ амалӣ буда**, номшиносии тоҷикро бо маводи нави таҳлилӣ, паҳлӯҳои ноаравшани вижагиҳои забонии “Ёддоштҳо” ошно сохта, ба баъзе вижагиҳои луғавӣ ва услубии забони адабии тоҷикӣ, ба хусус, роҷеъ ба қабатҳои луғавии забони тоҷикӣ, ки маводи ономастикӣ дар он нақш дорад, кори таҳқиқотӣ анҷом дода, хулосаҳои илмӣ ба даст овардари дар таълифи китобҳои дарсии таърихи забони тоҷикӣ, номшиносӣ, ҷуғрофияи таърихии ин сарзамин, инчунин дар таҳияи фарҳангҳои ономастикӣ метавон истифода кард. Аҳамияти амалии таҳқиқ дар он зоҳир мегардад, ки маводи диссертатсияи мазкурро, дар дарсҳои назариявӣ, дар курсу машғулиятҳои амалии таърихи забони тоҷикӣ, номшиносии осори бадеӣ, шевашиносӣ, таърихи кишварҳои Осиёи Марказӣ дар факултетҳои филологӣ мавриди истифода қарор додан мумкин аст.

Ҳалли масъалаҳои таҳқиқотӣ ба ҳадафи таҳқиқ вобастаанд, ки дар нуктаҳои ба ҳимоя пешниҳодшаванда асоснок карда шудаанд. Сохтори диссертатсия вобаста ба мақсад ва вазифаҳои таҳқиқ тарҳрезӣ шуда, масъалаҳоеро дар бар мегирад, ки таҳлили номшиносии “Ёддоштҳо” – ро дар бар мегирад. “Ёддоштҳо” асари ёддоштӣ ва таърихӣ буда, номҳои зиёди ашхоси таърихӣ ва ҷойномҳои воқеиро дар бар мегирад. Аз ин рӯ, яке аз бахшҳои таҳқиқ муайян намудани номи ашхоси таърихӣ, шоҳон, уламо ва донишмандон дар асар мебошад. Таҳқиқи қабатҳои луғавӣ ва хусусиятҳои семантикии маводи ономастикии асар бахши дигари диссертатсияро ташкил медиҳад. Хусусиятҳои забонии топониму микротопонимҳои “Ёддоштҳо”, антропонимҳо, навъҳои гуногуни ҷойномҳо, қолабҳои сохторӣ ва морфологӣ онимҳои гуногун, мансубияти забонии маводи ономастикии асар дар бахшҳои алоҳида мавриди таҳқиқ қарор дода шудааст.

Дар диссертатсия осори зиёди номшиносии умумӣ ва фаръӣ истифода шудааст, ки аз вусъати баррасии масъала бар меояд. Таҳқиқоти диссертатсионӣ аз муқадима, се боб, феҳрасти адабиёт ва замима иборат аст, нуктаҳои асосӣ ба ҳимоя пешниҳодшаванда ва таълифоти дар мавзуи диссертатсияро инъикос кардаанд.

Хулосаҳои асосии таҳқиқи диссертатсионӣ дар 10 мақола инъикос ёфтааст, ки 5 мақола дар маҷаллаҳои тақризшавандаи КАО-и ФР, КОА – и назди Президенти Ҷумҳурии Тоҷикистон нашр шудаанд. Диссертатсия дар кафедраи назария ва амалияи забоншиносии Донишгоҳи давлатии омӯзгории Тоҷикистон ба номи С. Айнӣ баррасӣ ва ба ҳимоя пешниҳод шудааст

Боби якуми диссертатсия ба таҳлили қабатҳои луғавии антропонимҳо бахшида шуда, аз панҷ фасл иборат аст. Дар фасли аввали ин боб номи ашхоси асотирӣ ва чехраҳои динию таърихӣ таҳлил шудааст. Номҳои зиёди асотирӣ ва чехраҳои динию асотирӣ вобаста ба вусъати тасвири ҳодисаҳои таърихӣ, ифодаи андешаи ҳуди муаллиф дар асар истифода шудаанд. Диссертант ҳар як номро аз рӯи миқдори корбурди он нишон дода, кӯшиш кардааст, ки пайдоиши этимологӣ, сохтори таркибии онро муайян созад. Аз ҷумла, чунин хусусиятҳои маъноӣ ва сохтории номҳои гурӯҳи мазкур муайян карда шудааст: а) номҳое, ки бо ҷузъи *хоҷа* шакл гирифтаанд, б) номҳое, ки бо ҷузъи мулло оварда шудаанд, в) номи ашхоси асотирӣ, ки байни мардум маъруф аст, г) номи чехраҳои динӣ, ки ҳамзамони ҳуди муаллиф буданд.

Номи шохонӯ шохзодагон ва аъёнӯ ашрофон дар фасли алоҳида аз назар гузаронида шудаанд. Фасли сеюми боби аввал ба таҳлили мавқеъ ва замони адибону донишмандон ва фозилони давр бахшида шудааст. Ин гурӯҳи номҳо низ аз рӯи мансубияти замонӣ ва мавқеи истифода ба зергурӯҳҳо ҷудо шудаанд: а) антропонимҳои ифодагари номи адибону фазилон ва шоирони адабиёти пешин, б) антропонимҳое, ки номи адибону фозилон ва шоирони ҳамзамони муаллифи асарро ифода мекунанд, г) номҳои ровиён ва ноқилони дар байни мардум маҳбубиятдошта. Чунин дастабандии номҳои асар ба вазифаҳои услубӣ ва иттилоотии номҳо робитаи қавӣ дошта, ба мавқеи ономастика дар осори бадеӣ далолат мекунад. Ҳамчунин дар боби мазкур номи пешаварон ва хешу пайвандони муаллиф низ оварда шудаанд.

Номвожаҳо дар баробари дигар воҳидҳои луғавӣ муҳимтарин унсуре забонии асари бадеӣ ба шумор мераванд. Номвожаҳо дар осори бадеӣ вазифаҳои гуногуни маъноӣ ва услубиро адо мекунанд. Бинобарин боби

дуюми диссертатсияро муаллиф ба таҳқиқи вазифаҳои маъноӣ, услубӣ ва омории номвожаҳои асар бахшидааст, ки аз 2 ҷасди 6 ҷарғам иборат аст.

Дар ҷасдиҳои боби мазкур вазифа ва нақши номвожаҳо дар ифодаи ҳадафҳои услубӣ муайян карда шуда, зимни овардани мисолҳои зиёд таҳлил шудааст. Муаллиф нақши ономастиконро дар тасвири манзара, дар инъикоси тасвирҳои бадеӣ, инъикоси ҳаводиси таърихӣ, мавқеи номвожаҳо дар дар инъикоси муҳити маишӣ, фарҳангӣ ва иқтисодӣ, ҳаёти кишоварзӣ, инъикоси муассисаҳои таълимӣ, нуқоти маскунӣ ва хелҳои онҳо, иттиҳоди ҷамъиятии одамон, инъикоси вазъи мамолики дигари дунё ва ғайраро зимни таҳлили матни асар муайян намуда, бо мисолҳои зиёд собит намудааст.

Зимнан ёдоварӣ намудан ба маврид аст, ки таҳлили омории аз ҷумлаи бахшҳои таҳқиқи забоншиносӣ махсус ёфта, мавқеъ ва нақши воҳидҳои забонро дар қорбурди қорӣ ва ва ин ё он асари бадеӣ инъикос мекунад. Анҷом дода шудани таҳлили омории ономастикаи “Ёддоштҳо” аз тарафи муаллифи диссертатсия шоистаи таъкид аст. Дар заминаи таҳқиқи омории, махсусан қойномҳои аз ҷиҳати объекти ифода ба гурӯҳҳои ҷудо шудаанд, ки манзараи инъикоси номвожаҳо дар асар барҷаста нишон медиҳад, ки ба ифодаи пур- вусъати таърихӣ асари мазкур далелат мекунад. Аз ҷумла, номи мадрасаҳо, номи деҳаҳо, номи мазору зиёратгоҳҳо, номи гузару мавзӯҳо, номи бозору саройҳо, номи рӯзномаҳо, номи меҳмонхонаҳо, номи китобҳо, сарлавҳаи жанрҳои бадеӣ мавриди таҳлил қарор гирифтаанд, чандомади такрори номвожаҳо нишон дода шуда, ба сабабҳои қорбурди зиёди баъзе аз номвожаҳо дар асар равшанӣ андохта шудааст.

Боби сеюми диссертатсия “Баррасии сохтори ва мансубияти забонии ономастикаи асар” аз 6 ҷасди иборат аст. Ҷасди аввал ба таҳқиқи сохтори морфологии номвожаҳои асар бахшида шудааст. Тибқи таснифоти анъанавӣ номвожаҳои асар ба сода, сохта ва мураккаб ҷудо шудаанд. Номвожаҳои сода ба антропонимҳо, хоронимҳо, астионимҳо, зоонимҳо, гидронимҳо, эргонимҳо ҷудо шуда мавриди таҳлил қарор гирифтаанд. Дар бахши номвожаҳои сохтаи асар формантиҳои -ак, -ҷон, -ён, -ӣ, -ин, -стон, -гар ва нақшу маъноӣ ин ҷузъҳои номсоз таҳлил шудааст. Номвожаҳои мураккаб низ аз ҷиҳати хусусияти антропонимӣ ва топонимӣ, аз рӯйи муносибати ҷузъҳои мураккабу тобеъ ва таркиби морфологӣ таҳлил шудаанд. Номҳои, ки дар қолаби ибора сохта шудаанд, дар ҷасди алоҳида аз назар гузаронида шудаанд. Инчунин ба хелҳои гуногуни номвожаҳо ҷудо шудаанд. Дар шакли ибора антропонимҳо, номҳои ҷуғрофӣ, урбанонимҳо (номи гузар, маҳалла), номи шоирону адибон, номи аҳли ҳунар, ибора – антропонимҳои марбут ба исмҳои хоси маҳал, библионимҳо, ҳемеронимҳо сохта шудаанд.

Дар зимн муносибати чузъҳои ибора ва таркиби морфологии ибораҳо низ тасниф шудааст.

Зерфасли алоҳида ба ташхиси номвожаҳо аз нигоҳи мансубияти забонӣ бахшида шудааст. Диссертант номвожаҳои асарро ба тоҷикӣ, арабӣ, туркӣ – узбекӣ, русӣ – байналмилалӣ ва номвожаҳои омехта ҷудо намуда, аз ҷиҳати семантика ва моҳияти ономастикӣ таҳлилу тасниф намудааст.

Дар хулосаи диссертатсия аз натиҷаҳои таҳқиқот дар 12 банд натиҷагирӣ карда шудааст. Дар охири диссертатсия луғати мухтасари номвожаҳо оварда шудааст.

Нуктаҳои ба ҳимоя пешниҳодшаванда мантиқан ба натиҷаю хулосаҳои таҳқиқ иртибот дошта, дар 6 банд ҷиҳатҳои муҳими ономастикаи асари мазкур аз назари услубӣ, маъноӣ, таърихӣ ва ҷуғрофӣ ҷамъбаст гардидаанд.

Дар баробари дастовардҳои диссертант зикри чанде аз камбудихо ва масъалаҳои баҳснокро ҷоиз медонем.

1. Ба назари мо боби якуми диссертатсия ба тариқи зайл бояд номгузорӣ мешуд: “Таснифу таҳлили антропонимҳои “Ёддоштҳо”- и С. Айнӣ аз ҷиҳати мавқеи асотирӣ, таърихӣ, иҷтимоӣ ва фарҳангӣ”. Зеро дар ин боб антропонимҳо аз назари асотирӣ ва таърихӣ, воқеӣ ва иҷтимоӣ аз назар гузаронда шудаанд.

2. Хуб мешуд, агар антропонимҳо ва топонимҳо бо ҳамма навъҳои онҳо дар бобҳои ҷудоғона таҳқиқ мешуданд. Зеро инҳо ду воҳиди ҷудоғонаи ономастикӣ буда, аз назари вазифаҳои услубию маъноӣ, сохтори морфологӣ ва синтаксисӣ дар асари бадеӣ тафовути муайян доранд, инчунин аз назари мансубияти забонӣ низ вижагиҳои худро доранд. Дар ин маврид аз такрори баъзе аз масъалаҳо пешгирӣ карда мешуд (ниг.: с.37,101).

3. Хуб мешуд, агар фасли алоҳидае оид ба нақши антропонимҳо дар ташаккули ҷойномҳо оварда мешуд, зеро ин имконият медиҳад, то доир ба ташаккули навъҳои гуногуни топонимияи таърихӣ минтақаи мавриди тасвири “Ёддоштҳо” маълумоти бештаре пайдо намоем.

4. Қисми зиёди антропонимҳо бо чузъҳои *хоҷа, мулло. бой* шакл гирифтаанд. Сабаби бо ин чузъҳо шакл гирифтани номҳои ашхос бояд шарҳу тавзеҳ дода шуд (ниг.: боби 1)

5. Дар диссертатсия истилоҳоти гуногуни байналмилалӣ ва тоҷикии соҳаи номшиносӣ истифода шудааст, ки баъзан шарҳ наёфтаанд. Аз ин рӯ, истифодаи истилоҳот бояд ҳамгун мебуд. Масалан, дар баъзе саҳифаҳо *оним* дар саҳифаҳои дигар *номвожа* ба қор бурда шудааст, ки муродифанд. Дар

ин маврид дар ҳама маврид бояд ба корбурди гунаи тоҷикӣ (номвожа) бартарият дода мешуд.

6. Номвожаҳои мураккабе аз қабилӣ Раҳимдод, Некқадам, Фатҳулло Қушбегӣ, чун номвожаҳои тоҷикӣ дар таснифоти марбут ба мансубияти забонӣ оварда шудаанд, ки нодуруст аст. Номвожаҳои Раҳимдоду Некқадам (с. 133) ва Фатҳулло Қушбеги (с.136) аз ҷиҳати мансубияти забонӣ ба номвожаҳои омехта дохил мешаванд.

Камбудихӣ зикршуда ислоҳшавандаанд ва арзиши илмӣ диссертатсияро коҳиш намедиханд. Муаллиф метавонад дар вақти нашри монография ба масъалаҳои зикршуда тавачҷуҳ зоҳир наояд.

Коркарди амалии натиҷаҳои таҳқиқ ва нашри таълифоти илмӣ ба меъёр ва талаботи Комиссияи олии аттестатсионии назди Президенти Ҷумҳурии Тоҷикистон ҷавобгӯ мебошанд.

Ҳамин тариқ, диссертатсияи Имомбердиева Саломат Менглиқулова дар мавзӯи “Ономастикаи “Ёддоштҳо”-и Садрӣдин Айнӣ” ба талаботи бандҳои 31-35-и Тартиби додани дараҷаҳои илмӣ, ки бо Қарори Ҳукумати Ҷумҳурии Тоҷикистон из 30 июни соли 2021 тахта рақами 265 тасдиқ шудааст, ҷавобгӯ буда муаллифи он ба дарёфти дараҷаи илмӣ номзади илмҳои филологӣ аз рӯи ихтисоси 10.02.01. – Забони тоҷикӣ сазовор мебошад.

Муқарризи расмӣ:

доктори илмҳои филологӣ,
профессори кафедраи забони тоҷикӣ
Донишгоҳи давлатии Хоруғ ба номи
М. Назаршоев

8 июни соли 2023

Суроға: 736000 Ҷумҳурии Тоҷикистон
ВМБК, ш. Хоруғ, к. Карамшоев, 265,
Тел.: + 992939314032

E-mail: ofarida_n@mail.ru

Имзои Офаридеов Назиро тасдиқ мекунам:

Раёсати кадрҳо ва коргузори ва корҳои махсуси

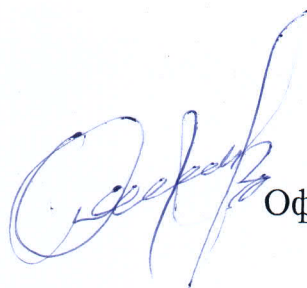
Донишгоҳи давлатии Хоруғ

ба номи М. Назаршоев

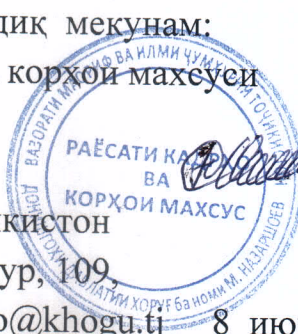
Суроға: 736000 Ҷумҳурии Тоҷикистон

ВМБК, ш. Хоруғ, х. Ш.Шоҳтемур, 109

Тел.: + 99235222277 E-mail: info@khogu.tj 8 июни соли 2023.

Офаридеов Назрӣ

Саидрахмонов Н.